

De Postrijder der provincie Limburg

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr.
Een blad afzonderlijk 15 centimes.
Aankondigingen 15 centimes per
drukregel.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

TONGEREN, DEN 4 APRIL.

De uitvoering van de portretten der oude ministers heeft eene kleine vertraging ondergaan. Zij zullen omtrent den 20e april aan de intekenaars afgeleverd worden. Men kan tot dien dag onderschrijven op het bureau van den *Postrijder* ten prijze van fr. 4,50.

M. Renaerts, kapelaan te Montenaeken is pastoor benoemd te Brouckom.

M. Stappers, professor in de middelbare school te Waremmen, is kapelaan benoemd te Montenaeken.

Palma de wonddragende van Oria.

Sedert eenigen tijd wordt er veel gesproken van zekere vrouw, Palma genaamd, wonende in het koninkrijk Napels, die, even als Louisa Lateau, de wonden des Zaligmakers draagt. Ofschoon Palma nooit te Bois-d'Haine, waar Louisa Lateau woonde, geweest is, heeft zij tot de kleinste bijzonderheden over Louisa medegedeeld, met welke zij dikwijls zegt te zijn. Zij heeft de nauwkeurigste beschrijving gegeven harer wondere bloedsvoeding, van haar huis enz. enz. Volgens Palma is Louisa tot groote dingen geroepen. Palma doet ook de wonderbaarste voorzeggingen en heeft de sonderlingste verschijningen, die allen aan Z. H. den Paus worden overgezonden. Het is eene nieuwe verschijning aan Palma die zij bekend heeft gemaakt, die wij hier aan onze lezers mededeelen.

Voorreest had Palma een kruis in den hemel gezien, waaruit acht stralen op de aarde neervielen. Vier dezer stralen waren van barmhartigheid, en vier van rechtvaardigheid. De stralen van barmhartigheid verlichten den oosten en den westen, 't is te zeggen Turkije van den eenen kant en Amerika van den anderen; te milden Engeland, Polen en Rusland. De stralen van rechtvaardigheid sloegen Frankrijk, Duitschland, Spanje en Italië.

Daarna, zegt zij, zullen in de maand juli aanstaaende, (de dagteekening is aangeduid) Spanje, Frankrijk en Italië in eene schrikwekkende beroering treden. De valsche koninkdommen der twee schiereilanden Iberië en Italië zullen omvergoorpen worden. Onder voorwendsel om die koninkrijken te verheffen, bijzonderlijk dat van Victor-Emmanuel, die een verdrag heeft aangegaan met Willem, keizer van Duitschland en om het maatschappelijk order te herstellen, dat zoo diep ontroerd is door de politiek van Bismark, zullen de legers van Duitschland op nieuw Frankrijk overweldigen. Parijs zal eene tweede maal gestraft en ingenomen worden. Bloedige worstelingen zullen de wereld verschrikken. Rusland, Amerika, Engeland en later Oostenrijk zullen zich met (Frankrijk) vereenigen. De slagvelden van Italië zullen met duitsche, russische, fransche en italiaansche lijen overdekt worden. Na wederzijdsche en schrikwekkende worstelingen, zullen de Pruisen overwonnen en gansch verpletterd zijn. Weenige van hen zullen in hunne haardsteden terugkeeren. Henri van Frankrijk (Chambord), door het volk uitgeroepen, zal heerschen en Pius den IX zal in Rome terugkeeren om er de eerste dagen van de zegepaal der Kerk te genieten!

Wij zullen zien of de gebeurtenissen deze wonderbare en schrikkelijke voorzeggingen zullen verwezenlijken. Die veropenbaringen zijn, men vergeet het niet, geen punt van ons geloof; eenieder dus mag er van gelooven of niet gelooven al wat hij wil.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 248 hoornbesten 12 schapen, 74 vette varkens en 942 magere varkens.

Eene meid zonder plaats en die al hare spaarpenningen had opgeleefd, begaf zich zaterdag naar den Berg van Bernhartigheide « Adelbert, » te Luik, ten einde er hare beste kleederen te verpanden. Daar zij de stad niet heel goed kende vroeg zij den weg aan eene voorbijganger. Deze vrouw was weldra bekend met den toestand van het jonge meisje en ried haar aan hare kleederen naar den Berg van het Oosterkwartier te dragen, zeggende dat men daar meer gaf. Zij stelde zich zelf aan om de ongelukkige te vergezellen. Het voorstel werd aangenomen; maar onderweeg zedde de bereidwillige vrouw dat zij goed bekend was in den Berg en dat zij dus met de kleederen zelf te dragen meer geld zou bekomen dan indien de meid ging. Natuurlijk vroeg deze laatste of zij het dan voor haar doen wilde. De gedienslige vrouw gelastte er zich mede, trok naar binnen en deed de meid buiten blijven wachten. De al

te vrouwende meid wachtte en bleef wachten, doch vrouw en pak waren weg en kwamen niet terug. Eindelijk ging de ongelukkige weenend naar beklag bij de politie doen, die, voorzien van het signalement der diefge, aanstonds op jacht ging om ze in verzekerde bewaring te brengen.

Zondag namiddag, ten 3 ure, heeft er te St-Gilles, in de herberg de *Moriaan* eene meeting der *Internationale* plaats gehad. In het begin was er maar weinig volk, doch dit nam allengs toe, vooral toen de thans in werkstaking zijnde steenwerkers, omtrent te midden der zitting met veel gedruisch in de zaal traden. Verscheidene sprekers, Vlaamsche en Fransche, protesteerden krachtig tegen de ongelukken, welke er, in een tijdverloop van tien jaren, reeds driemaal in de wolspinnerij te St-Gilles hebben plaats gehad.

Kortom, de meeting heeft den uitslag niet gehad, welke de inrichters hiervan hoopten; er is niet een werkman inlichtingen komen geven over de oorzaken der laatste ontploffing. De kopstukken van de *Internationale* hebben echter die schoone gelegenheid niet willen laten voorbijgaan, om hunne vereeniging aan te wakkeren, er lid van te worden. Of zij daartoe velen hebben overgehaald, wordt sterk betwijfeld.

Tot nu toe zijn er reeds twaalf dooden, ten gevolge der ramp van St-Gilles. Daarenboven zijn er nog eenige gekwetsten, welke zich in eenen wanhopigen toestand bevinden.

— *De vledermuizen.* — Over de vledermuizen leest men in het *Tijdschrift voor Nijverheid*: Door het vernemen van veel ongedierte zijn de vledermuizen den landbouw zeer voordelig en verdienen alzoo niet zoo zeer vervolgd te worden, als men dit maar al te dikwijls ziet. Wat eenige vogels in dit opzicht bij dag doen, doen de vledermuizen bij nacht. Een vledermuis ving in den tijd van één uur 12 meikevers, een andere 60 vliegen en, in het algemeen zijn zij, evenals de gewone muizen, zeer traatzuchtig. Zij doen dubbel nut, omdat zij zich verplaatzen naar die streken, waar de insecten bijzonder overvloedig zijn. Men behoort ze daarom te sparen, wanneer men ze in vertrekken in het duister, om haar winterslaap te doen, het onderste boven opgehangen ziet; zelfs wanneer men ze vindt in vleesch- of spekbewaarplaatsen, waar ze niet om het vleesch komen, maar wegens de warmte, die daar doorgaans heerscht. Zij werpen jaarlijks slechts 1, zelden 2 jongen, zoodat het dubbel noodig is ze te sparen. In landen, waar zij overvloedig zijn en soms zeer groot, zooals op Java, wordt de mest der vledermuizen uit holle boomstammen of oude gebouwen opgezameld, en als eene uitmuntende soort van guano gebezigd.

— Men schrijft uit Philippine:

Voor den lezer zoowel in Zeeland als in Vlaanderen, zal de volgende oogaaf over onze mosselbanken wel niet onbelangrijk wezen.

De zachte winter en de gunstige winden, die wij tot nu toe genoten hebben, is een groot voordeel geweest voor het broedzaad der mosselen: dat ligt op de zandbanken en klippen der Wester-Schelde. Onze visschers zullen zich dit jaar met veel gemak het vereischte zaad kunnen aanschaffen. De mosselloogst 1872 kan dus anders niet dan zeer vruchtbaar wezen.

Met maart en april wordt de mossel mager en slecht van smaak. Daarom worden ook dan de verzendingen voor eenigen tijd opgeschort. Van Paschen tot Sinken is het de bepaalde tijd, dat men de banken mei-broedzaad mag bezaaien. Buiten dien tijd is men daarvoor volgens de wet.

De massa mosselen, sedert 1 juli 1871 tot heden naar vreemde landen verzonden, beloopt ongeveer een en dertig duizend tonnen!

Tweemaal in 't jaar vangt men de garnalen: in 't voorjaar, van maart tot mei; en in 't najaar, van oktober tot December. Het gemiddeld cijfer der garnalen, die men wekelijks naar de omliggende dorpen en steden verzendt, beloopt tot twee duizend kilos. De kreukels, die men op de banken der Wester-Schelde raapt en vangt, en van hier verzendt, mag men op drie duizend kilos per week begrooten.

De *Braakman* is sinds meer dan vijftig jaar eene bron van welvaart voor deze streek, en nu, dat wij voorzien zijn van steen- en ijzerenwegen, waardoor wij onzen vischhandel langs alle gewesten kunnen uitbreiden, drukt ons eene zwartigheid, die wij niet overmeesteren kunnen: namelijk de opslinking die zoo rap toeneemt, dat zij dreigt binnen weinige jaren al onze mosselbanken onder het zand te begraven, en onzen handel zoo niet geheel, dan toch gedeeltelijk, vernietigen!

— De keizer van Rusland heeft aan de vermaarde zangeres Patti een geschenk gedaan ter waarde van 15,000 fr. Zij bevindt zich tegenwoordig te Weenen en vindt er denzelfden

bijval als in de andere hoofdsteden van Europa.

« Ik ga voor geen ezel uit den weg » sprak een trotsche rijke, die op eenen dijk een armen boer tegenkwam. — « Ah wel, zegde de boer, dan zal ik het maar doen » en hij sprong over de gracht om voor mijnheer plaats te maken.

— Een heer, met een zeer kleinen neus, gaf een salmoes aan een ongelukkige, die hem als bedanking zegde: « God beware U het gezicht! »

De heer vroeg aan den bedelaar, waarom hij dezen wensch gaf, waarop de kerel antwoordde: « Omdat uw neus te klein is om een bril te dragen. »

— Eenige vertrouwelingen van den ex-Keizer vertelden aan ieder, die het hooren wil, dat Napoleon den Franschen troon niet voor 1874, dat is eerst na de volledige bevrijding van het Fransche grondgebied, weer denkt of hoopt te beklommen. Hieruit leidt men af, dat een Bonapartistische *coup* op handen is.

— Op een bruilofsmaal begoot eene onhandige keukenmeid het prachtige kleed der bruid met een bord soep, dat zij haar wilde overreiken.

« Stel u gerust, » zeide de onvoorzichtige, om haar te troosten, « in de keuken is nog soep genoeg. »

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

De *Journal de Paris* geeft de volgende mededeeling ten beste, betreffende de rondom Parijs aan te leggen forten. « In het noorden worden zes forten gebouwd op een gemiddelden afstand van 16 KM. van het middelpunt der stad (Notre Dame); 1° op de butte d'Orgemont, 12 KM. van Parijs, 124 M. boven de oppervlakte der zee; 2° te Daumont, in het bosch van Montmorency, 20 KM. van Parijs; 3° Slot Ecouen, 18 KM. van Parijs, dit zou het hoogst gelegen fort rondom de hoofdstad zijn; 4° te Orme de Merles, 12 KM. van Parijs, tusschen Genesee-villepointe en Grand Tremblay en 112 M. boven de oppervlakte der zee; 5° Fénélon toren, bij Nanjours, 12 KM. van Parijs, 126 M. boven de oppervlakte der zee; 6° te Chelles, 19 KM. van Parijs, 107 M. boven de oppervlakte der zee. De bouw dezer forten moet van 25 tot 30 miljoen fr. kosten. »

Italië.

Een paar dagen geleden meldde een telegram uit Rome, dat het zeer waarschijnlijk is dat de officieele betrekkingen tusschen den H. Vader en het Russische hof geheel hersteld zullen worden. Eene reden voor die bewering gaf de telegraaf niet; toch vond het bericht geloof, aangezien in den laatsten tijd eene groote toenadering tusschen de hoven van Rome en St.-Petersburg zichtbaar is.

Nu geeft evenwel een telegram uit Parijs eene reden op, die gewichtig genoeg is om het eerste bericht te vestigen. De keizer van Rusland heeft namelijk de orde van St.-Stanislas geschonken aan Mgr Marini, die de onderhandelingen met den H. Stoel heeft gevoerd over de benoeming der Russische bisschoppen.

Wanneer de keizer niet alleen bisschoppen in Rusland toelaat, maar bij de benoeming zelfs zijne vreugde aan den dag legt, door den onderhandelaar te decoreren, dan mag men veronderstellen dat de officieele betrekkingen erlang geheel zullen hersteld worden.

De houding van Rusland tegenover den H. Stoel geeft de vrienden van Bismark niet weinig te denken, en de Pruisische bladen laten niet zelden tusschen de regels hunne bekommernis lezen. Misschien herinneren zij de gebeurtenissen van 1814, toen de H. Stoel eveneens aan Rusland zijne redding te danken had.

Engeland.

Tijdens de ziekte van den prins van Wallis, was er op het kasteel van Sandringham een sterk gebouwd jongeling, half boer, half burger, die met eene zichtbare ontroering den voortgang of het afnemen der ziekte van den prins gade sloeg. Toen het gevaar van de ziekte geweken was, werd hij aan het bed van den prins toegelaten, die hem met de grootste blijken van genegenheid ontving en hem aan zijne zijde hield tot hij volkomen hersteld was. Wie en wat was die jongeling? In 1855 begaf zich de koninklijke familie van Engeland naar het eiland Wight, waar de kinderen des konings veelijds op de zee-kusten wandelden. Op zekeren dag nu, ontmoette de prins van Wallis op zijne wandeling eenen jongeling die gekleurde schelpjes verzamelde en er reeds een korfje mede gevuld had. De prins die dacht dat hem alles toegelaten was, vond er vermaak in dit

korfje om te smijten en de boy van het eiland zegde hem, terwijl hij gansch rood werd van kwaadheid: « Indien gij het nog durft doen. You will see. »

— Welnu, sprak de prins, laadt uwe schelpjes terug in de mand en « you will see. » of ik durf.

De jongen raapte zijne schelpjes weder op en zegde toen dit gedaan werd: « Kom er nu eens aan, om het om te stampen. » De prins schopte het mandje met den voet om; maar voor dat schelpje nog stil lag, kreeg hij eeven zooduchtigen stomp ophet aangezicht dat neus en lippen opzwellen, alsof hij in eene geregelde bokspartij gevochten had. Toen de koning hem eenige oogenblikken later in dien deerlijken toestand vond, wilde zij de waarheid weten. In het eerst zweeg de prins dood stil, doch eindelijk eindigde hij met de waarheid te zeggen.

— Gij hebt slechts gekregen wat gij verdient, was de opmerking der koningin, en indien gij niet reeds genoeg gestraft waart, vervolgde de moeder van den prins, zou ik u eene strenge kastijding opleggen. Indien het nog meer mocht gebeuren, dat gij u op dergelijke wijze gedraagt, hoop ik dat men u niet sparen zal.

Toen richtte zij zich tot den jongen en gaf hem bevel des anderen dags in den morgen met zijne ouders naar het kasteel te komen. Op het gestelde uur waren de ouders met hunnen zoon op het slot en de koningin gaf aan vader en moeder het inzicht te kennen, dat zij zich met de opvoeding en de toekomst van hun kind wilde gelasten. En zij heeft woord gehouden. De jonge schelpraper groeide nevens den prins van Wallis op. Hij werd zijn onafscheidelijke gezelschap en vervult nog steeds de rol, die de zoogenaamde broeders aan het hof der oude koningen speelden.

ZONDERLINGE VROUW.

In een zeer bouwvallig huis, in de Stamfordstraat, te Londen, is onlangs eene oude dame, Cordelia-Angelina Reid genaamd, gestorven. Na haren dood is het gebleken, dat zij in het heel was van vele gebouwde eigendommen te Londen, welke meestal in denzelfden staat van verval verkeerden als het door haar bewoonde perceel. Nog was zij eigenares van een bedrag van ruim 100,000 p. st. aan de fondsen, gereed geld en andere roerende goederen. Dit alles, behalve de gebouwde eigendommen, waaromtrent zij geene schikkingen gemaakt heeft, en die aan hare zeer verre neven vervallen, heeft zij vermaakt aan het hospitaal voor teeringzicken te Brompton. Men heeft in hare woning eene groote menigte curiositeiten gevonden, onder andere eene geheele kamer vol met oude hoeden en mutsen, benevens een zak, waarin zich voor 500 p. st. van zessuiverstukjes bevonden.

Zwitserland.

Gedurende geruimen tijd hebben vele Fransche dagbladen hevig geklaagd over de oewelingen van voormalige leden der Commune, die naar Zwitserland en bepaaldelijk naar het kanton Genève de wijk hadden genomen. Het gevolg daarvan is geweest, dat de Bondsraad een commissaris naar Genève heeft gezonden, met last om aldaar een nauwkeurig onderzoek in het werk te stellen. De bedoelde commissaris heeft rapport deswege uitgebracht, en de meest geruststellende verzekeringen te dien aanzien gegeven.

Sedert heeft de kantonale regering van Genève dat rapport bevestigd, en deze dagen hebben de bedoelde uitgeweken eene bijeenkomst gehouden, en bij die gelegenheid een protest ondertekend (op 20 dezer), strekkende om met nadruk op te komen tegen de beschuldigten van de Fransche regering, waartoe onder anderen in de eerste plaats behoort het beweerd plan tot het doen van eenen inval in Savoye.

Er wordt in bedoeld stuk natuurlijk gewezen op de verklaring, door de kantonale overheid van Genève openbaar gemaakt.

De ondertekenaars voegen daarbij, dat door niemand onder de staatkundige uitgeweken die eene schuilplaats hebben gezocht en gevonden op den herbergmaten bodem van Zwitserland, met meer nauwgezetheid de wetten des lands zijn en worden geëerbiedigd dan door degenen, die uit Frankrijk zijn verbannen ten gevolge der gebeurtenissen onder de Commune.

Een officieus dagblad te Bern, zedde aangelegenheid besprekende, zegt dieaangaande het volgende: « Dewijl de hoogste overheden in het kanton Genève de aangehaalde feiten bevestigen kan er uit den aard der zaak geene sprake zijn van de uitzetting der bedoelde vluchtelingen; dit is te minder het geval, dewijl een dergelijke eis door de Fransche regering niet is gedaan en hoogstwaarschijnlijk wel niet geschieden zal. »